

ROZHOVOR S NAŠÍM PANEM ŘEDITHEM POLÁČEKEM

Povídání o rekonstrukci naší školy.
Těšit se můžeme i na dvě zbrusu
nové učebny!

ČTĚTE NA STRANĚ 2

PAN UČITEL PROKOPEC BYL VE ŠPANĚLSKU

Přečtěte si zajímavé vyprávění o jeho
zážitcích ze Svatojakubské cesty.

ČTĚTE NA STRANĚ 6

Slovo úvodem naší šéfredaktorky

Milí čtenáři,

je tu jaro a s ním již tradičně
vychází nové číslo vašeho
oblíbeného školního časopisu.

Pomalů se nám začalo oteplovat
a to znamená, že si zase budeme
moci užívat krásných a teplých
dnů venku s kamarády
a rodinou.

Jsou za námi také týdenní jarní
prázdniny, které snad u všech
proběhly v pořádku a mohli jsme
tak načerpat mnoho nových sil.

Protože se našim devátákům
blíží náročné přijímací zkoušky,
chtěla bych jim tímto za celou
naši redakci popřát, aby se vše
povedlo a dostali se na jimi
vybrané střední školy.

Dále se na naší škole znovu
po roce uskutečnil zájezd
do Anglie, což je týdenní výlet
pro žáky devátých tříd, kde si
mimo jiné mohli vyzkoušet, jak
se žije v anglických rodinách
a tím si i procvičit jejich
angličtinu.

Proběhl také lyžařský kurz žáků
sedmých tříd, a tak si někteří
žáci za pomoci učitelů zlepšili
své schopnosti a dovednosti
v lyžování.

Znovu se tedy na naší škole
konala spousta akcí a výletů,
které jsme si velmi užili.

**A na závěr:
NEZAPOMEŇTE nám držet
palce, protože se opět
účastníme soutěže nejlepších
časopisů v Jihočeském kraji.
Ať se zase umístíme
na předních příčkách.**

Přeji vám příjemné čtení. VIKI

ilustrace: internet

VISHCHAK RENATA

Rozhovor s naším panem ředitelem Poláčkem

Jistě jste si všimli stavebních prací v naší škole. Šly jsme se zeptat na podrobnosti.

1. Jak dlouho jste plánoval provedení této rekonstrukce?

Já jsem tohle moc neplánoval, protože to přišlo od nadřízeného orgánu. Mně se ale splnil jeden velký sen, protože já už asi 5-6 let chtětl nějakým způsobem vyřešit ve škole problém s větráním, takže plánování trvalo možná 5 let.

2. Co všechno zahrnuje tato rekonstrukce?

Měnila se světla, aby byla menší spotřeba elektřiny. Celá škola se zatepluje (I. a II. stupeň, jídelna a šatny), aby bylo méně tepla na spotřebu, na střeších budou fotovoltaické elektrárny, takže část elektřiny si budeme dělat sami. Prováděla se regulace na topení, aby se protopilo méně tepelné energie. Dále se budou ještě dělat regulace na přívodu

tepla do školy. Ve staré tělocvičně se podařilo nainstalovat větrání a dodělávala se tam světla, podobně jako v koridoru.

3. Jak dlouho bude tato rekonstrukce trvat?

Mělo by to být hotovo do konce listopadu a předpokládám, že tomu tak bude. Hlavní práce by měly být hotové do konce prázdnin a nějaké dodělávky budou ještě později na fasádách.

4. Plánují se ještě nějaké další rekonstrukce?

Letos nás čekají ještě dvě veliké věci, které budou pro vás asi hodně hezké, a to budou dvě nové učebny. Měla by být jedna dole v přízemí místo malé počítačovky. To bude učebna robotiky, takže úplně kompletně nová učebna vybavená počítači,

roboty a dalšími věcmi. Chybět by neměla ani dotyková interaktivní tabule. Druhá učebna se bude dělat úplně nahoře (letošní třída 8.A). Půjde o universální učebnu přírodopisu a laboratoř přírodopisu. V jedné části budou lavice, ve kterých budou umístěny počítače, ve druhé části budou čtyři laboratorní stoly. Učebna bude vybavena novými pomůckami jako jsou například senzory na měření různých věcí - třeba na laboratorní práce. Také zde bude nová interaktivní tabule. Letošní deváté třídy se toho už bohužel nedočkají.

autorky článku:
TRKOLOVÁ Nikola
OPATOVÁ Magdaléna
GIRETHOVÁ Adéla
třída 9. D

OBSAH:

str. 2:
Rozhovor s naším p. ředitelem
Jak se daří školní televizi

str. 3:
Turnaj v házené
Ridewheel show a Besip

str. 4:
Na tribuně s K. Huřtákem III.

str. 5:
Sedmáci na lyžařském kurzu
Co nám napsala naše čtenářka

str. 6:
Rozhovor s p. uč. Prokopcem
Na Svatojakubské cestě

str. 7:
Všeobecný kvíz

str. 8:
Exkurze do Terezína

str. 9:
Jihočeské toulání

str. 10:
Zajímavý workshop

str. 11:
Devátáci v Anglii

str. 12 - 13:
Jarní výzdoba školy

str. 14:
Nezvyklé charakteristiky
Pavoukovi - beseda

str. 15:
Recitace ve „Vaně“
Výsledky historické soutěže
Naši mladí módní návrháři

str. 16:
Slohové práce - úvahy
Zvířecí kvíz

str. 17:
Noc s Andersenem

str. 18:
Pohádkový zápis

str. 19:
Soutěž Jihočeský zvonek
8. C na obchodní akademii

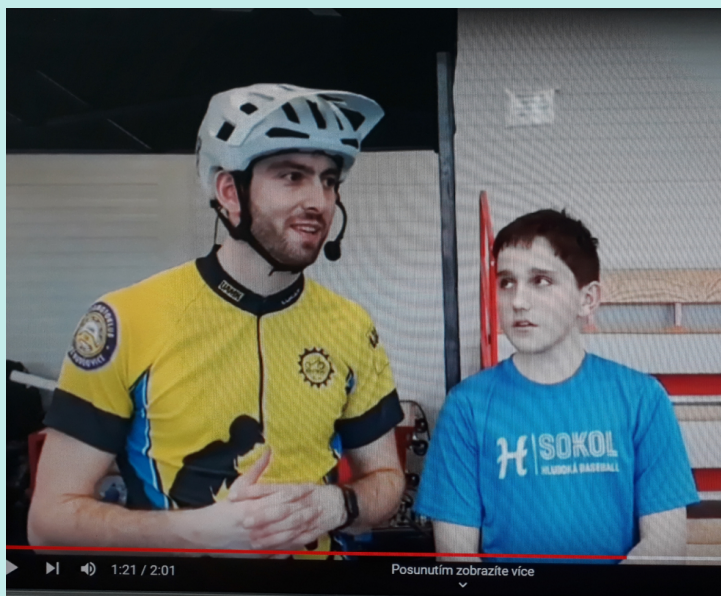
str. 20:
Lapbooky
Nacvičujeme pohádky

str. 21:
Matematické okénko
Dějepisný kvíz

str. 22 - 23:
Trochu angličtiny a němčiny

str. 24:
Zasmějte se s námi

Jak se daří školní televizi?

Ahoj, naši milí diváci!

V minulém čísle našeho školního časopisu jste se dozvěděli, že začínáme se školní televizi. Od té doby na náš kanál přibylo několik videí, např. video o lyžařském kurzu 7. tříd, o turnaji v minivolejbalu nebo reportáž z bikerské show, kde jsme pro vás vyzpovídali biketrialistu Lukáše Müllera. Doufáme, že jsme vás zaujali a příště se můžete těšit třeba na reportáž z volejbalového turnaje nebo ze soutěže Pohár primátora. Příspěvky sledujte na našem kanále na YOUTUBE: ZŠ O. Nedbala TV.

autor článku:
NOVOTNÝ Jan
třída 7. A

ÚSPĚŠNÝ TURNAJ ŽÁKŮ V HÁZENÉ

foto: p. uč. Tůma

Dne 5. března se výběr žáků naší školy zúčastnil turnaje v házené, která se konala v hale TJ LOKO v Českých Budějovicích.

Ve třídě 7.A je tento sport velice populární a kvalita hry je na velmi vysoké úrovni. Na turnaj jsme bohužel odjížděli oslabeni o jednoho klíčového

hráče a věděli jsme, že ve skupině budeme mít týmy ze ZŠ Pohůrecká a Ševětína. Hlavně základní škola Pohůrecká je bašta házené, protože oddíl pro tento sport je v nedaleké vzdálenosti. Proto naše očekávání nebyla vysoká a turnaj jsme brali jako vlastní zrcadlo, jestli výkony

předvedené v tělesné výchově jsou dostačující.

Bohužel tým ze Ševětína nepřišel, takže jsme odehráli dvojutkáni proti ZŠ Pohůrecká. Už při rozhazování se naši hráči zdáli nervózní a nastupovali do zápasu se zbytečným respektem. V průběhu utkání se však zápas naprosto změnil a díky vytažené obraně a velké bojovnosti jsme měli navrch, co se týká vyložených šancí, které končily na skvěle chytajícím brankáři soupeře. Bohužel neproměňování šancí nás stálo určitě vítězství. První zápas jsme prohráli o jednu branku a druhý o branky dvě.

Jelikož nepřišel jiný soupeř, domluvili jsme se, že odehrajeme ještě třetí utkání, které bude bráno jako přátelské, a tam jsme zvítězili o dvě branky.

Za sebe musím říct, že mne naši hráči velmi příjemně překvapili, soupeř i jejich paní učitelka byli přímo v šoku z předvedené hry našeho družstva a oprávněně se strachovali o výsledek zápasu

foto: p. uč. Tůma

a případný postup do krajského finále.

Hodnotím tedy turnaj jako velice vydařený a jsem velmi rád, že děti mají velký zájem sportovat.

Reprezentovali žáci ze 7.A a 6.A.

autor článku:
p. uč. TŮMA Pavel

RIDEWHEEL SHOW a BESIP

Ve čtvrtek 22. února se během dne konala v nové tělocvičně pro všechny žáky 1. a 2. stupně akce RideWheel show společnosti Besip. Besip je hlavní koordinační subjekt společnosti silničního provozu České republiky. Útvar se zabývá také metodikou dopravní výchovy dětí ve školách. Akcí nás provázeli dva sympatičtí lektori - ing. Lukáš

Müller a jeho asistent Daniel. Celá akce nejprve začala vzdělávací částí - a to opakováním základních dopravních značek, které jsou v našem každodenním životě samozřejmostí. A rovněž nesmělo chybět podrobnější obeznámení se základní výbavou jízdního kola a vhodným oblečením určeným pro cyklistiku.

Poté následovala ta lepší, vzrušující a hlavně zábavnější část. V tělocvičně byly následně nainstalovány překážky, které náš olympijský vítěz se svým speciálním jízdním kolem - dokonce i na přání nadšených žáků - musel překonat. Ohromující profesionální kousky byly doprovázeny hlasitou hudbou. A veliký zájem byl zejména o fotografie s hlavním aktérem dne.

V hojném zástupu zde stála samozřejmě děvčata. Komu se program líbil, dostal možnost zakoupit si i reklamní předměty.

Snad mohu mluvit za všechny, kteří si z této akce odnesli pěkný zážitek. Bylo to příjemné zpestření školního dne.

autor článku:
HOUŠKA JAN
třída 8. C

Na tribuně s Karlem Huřtákem III.

foto: Huřták Karel, 8. C

Vážení přátelé, vítám vás u dalšího pokračování sportovního souhrnu poslední i nadcházející doby. V tomto díle se zaměříme na blížící se mistrovství světa v hokeji konané v Praze, play-off budějovických klubů, jakou šanci mají uspět a podíváme se, kterým hráčům se tento rok nejvíce dařilo. Dnes už vám také nedoporučím žádné zápasy.

HOKEJ:

A-tým Motoru:

V předkole play-off úspěšně zdolal Karlovy Vary v poměru 3:0 na zápasy a postoupil do čtvrtfinále, kde narazí na Oceláře Třinec, mistry posledních sezon. V předkole Jihočeši převážně těžili z přesilových her. Z 12 vstřelených branek za tři zápasy bylo právě sedm v přesilovce. Českobudějovický gólman D. Hrachovina celkem za tři zápasy

foto: Huřták Karel, 8. C

za sebe pustil sedm puků. Do čtvrtfinále vstoupí 17. a 18.3. na ledě třinecké Werk arény. Dalšími dvěma zápasy (21. - 22. 3.) se bude pokračovat zde v Budvar aréně. Série to bude těžká a hráči s okřídleným M na hrudi do ní vstupují jako outsideri. V době, kdy tento článek čtete, už si můžete dohledat výsledky z této série.

Juniorka Motoru:

Ačkoli sezonu tak strašnou neměli, aktuálně hrají „o udržení“ v elitní juniorské soutěži. Stejnou hrozbu mají ještě Přerov, Olomouc a Hradec Králové. V nejhorší pozici je

foto: internet

foto: internet

právě zmiňovaný Přerov, kterému sestup hrozí nejvíc. O pouhý jeden bod před ním jsou právě České Budějovice. Téměř v klidu mohou být v Hradci Králové, kde mají na poslední místo náskok deseti bodů. Tak snad se juniorská extraliga zachová i pro příští ročník.

Black Dogs:

Tým, o kterém jsem se zde ještě nezmiňoval, aktuálně válčující Univerzitní hokejovou ligu. V základní části si vedli bravurně, z 18 zápasů padli jen třikrát a vysloužili si první místo a došli si tak pro pohár. Aktuálně též bojují v play-off. Univerzitní liga se v poslední době stává čím dál víc populárnější. Například v jiných městech přijdou i vyšší tisíce diváků, ale zde na jihu Čech se setkáte s průměrnou

návštěvností okolo 60 diváků. Své domácí zápasy hrají v nedaleké Pouzar aréně. Když po 1. třetině chytře proniknete hlavním vchodem k ledu, vyhnete se celkem nízkému vstupnému.

Hluboká nad Vltavou Knights:

Tým, který jsem zmínil v 1. díle rubriky. Celkem úspěšně prošel hlavní částí Krajské ligy. Ve čtvrtfinále se dost potrápili s Vimperkem 3:2 na zápasy. Dále narazili na Veselí nad Lužnicí, kde byli rychle hotovi 3:0 na zápasy. Právě teď před nimi stojí finálová série proti Milevsku. Do jisté míry napodobenina loňského finále HC Samson vs. HC Milevsko (vítězem Samson 3:0 na zápasy). Jako loni se domácí zápasy, tentokrát Hluboké, budou konat v Budvar aréně.

foto: internet

VOLEJBAL:

Jihostroj:

Jihočeské mužstvo skončilo po základní části na čtvrtém místě a vyhnulo se osmifinále. Takže ve čtvrtfinále narazí na solidní Karlovarsko (po základní části mezi těmito týmy rozdíl dvou bodů ve prospěch

Jihočechů). Série začíná na domácí půdě 14. března. Vývoj play-off bude ještě zajímavý, protože není jasný favorit na titul. V mých očích jsou favoritem loňští mistři Lvi Praha.

foto: internet

STATISTIKY:

HC Motor

Góly: Ordoš - 22
Asist.: Kondelík - 29
Body: Gulaš - 46

Motor - junioři:

Góly: Pitel - 25
Asist.: Kříž - 28
Body: Pitel - 50

Black Dogs:

Góly: Masopust - 22
Asist.: Vochozka - 27
Body: Vochozka - 40

Mistrovství světa v ledním hokeji (Praha a Ostrava)

Již od 10. května bude naše republika hostit světový šampionát, rozdělený na dvě skupiny.

V Praze se vzájemně utkají Česko, Dánsko, Finsko, Norsko, Švýcarsko, Rakousko, Velká Británie a Kanada.

V Ostravě si proti sobě zahrají Francie, Německo, Lotyšsko, Slovensko, Švédsko, Kazachstán, Polsko a USA. Většinu ze všech konaných zápasů poskytne ČT Sport - buď v hlavním vysílání, nebo na zeleném tlačítku na vaší chytré televizi SportPlus.

Tak se bude dva týdny na co koukat...

Děkují za váš čas a u dalšího dílu se bude těšit redaktor **Karel Huřták z 8.C.**

Sedmáci na lyžařském kurzu na Špičáku

V únoru jsme se zúčastnili lyžařského kurzu na Špičáku.

V neděli ráno jsme měli sraz a vyrazili jsme na cestu. Po přibližně 2 hodinách jsme dorazili do cíle, vybalili si věci a šli na oběd. Po celý lyžařský kurz s námi byli učitelé: Jana Bucharová, Pavel Tůma, Tomáš Skolka

a Tomáš Fábera.

Druhý den dopoledne jsme se rozdělili do skupin a šli lyžovat na sjezdovku. Následoval oběd. A znovu lyžování. Každý večer jsme chodili do tělocvičny hrát různé hry.

Třetí den jsme opět lyžovali a k

obědu a večeri jsme měli špagety, řízky, plněné knedlíky a další dobrá jídla. Také jsme měli k dispozici i menší občůdek se sladkostmi a pitím. Po zbytek kurzu jsme lyžovali. Chodili jsme samozřejmě i na zajímavé procházky, třeba k Čertovu a Černému jezeru. Sice jsme poté byli unavení, jelikož jsme šli celou cestu do kopce, ale to nám nevadilo, protože jsme si to užili a byl to krásný zážitek.

Poslední večer jedna škola připravila vystoupení, kde hráli na trumpetu, bubny a flétnu a také se zpívalo. Potom jsme mohli přijít na diskotéku anebo si zahrát únikovou hru. Také jsme mohli sledovat fotbal v televizi.

Poslední den ráno jsme se vzbudili a po snídani jsme vyrazili na cestu domů. Po celou dobu pobytu nám vařili výborné a pokoje byly moc hezké. Celý kurz se nám moc líbil.

Zeptaly jsme se několika spolužáků, jak se jim lyžařský kurz líbil a jak by ho zhodnotili. Skupinka holek se nám svěřila s tím, že se jim lyžařský kurz moc líbil a že by si ho klidně zopakovaly. Kluci nám řekli, že je lyžování bavilo a že se toho hodně naučili díky večerním kvízům.

autorky článku:
BERCHOVÁ ADINA
ZOCHOVÁ KATEŘINA
třída 7. A

Co nám napsala čtenářka našeho časopisu

Možná si pamatujete, že v minulém čísle jsme otiskli slohovku osmáka Tomáše S. Psal v ní, jak se poprvé postavil na brusle a jak mu to moc nešlo. Jeho fejton pobavil nejen nás! Napsala nám totiž čtenářka z řad rodičů - jedna maminka, které se Tomášova práce také líbila. S jejím svolením (bez uvedení jména) rádi uveřejňujeme její příspěvek. Moc nás potěšilo, že náš časopis čtou i rodiče.

Ahoj Tomáši z 8. A!

Jako čtenářku vašeho školního časopisu a hlavně jako mámu dětí, které navštěvují stejnou

školu, mě velmi zaujal Tvůj nenápadný článek o prvních zkušenostech s bruslením. Oslovilo mě to zvláštním, až poněkud nostalgickým způsobem, kdy mi to připomnělo naše začátky s jakýmkoli sportováním.

Úvodem musím říci, že přestože se mé děti nemusejí vyrovnávat se žádným omezujícím handicapem - nepatří ve sportovních aktivitách mezi ty nadané od přírody. Jejich mladší kamarádka se do všeho vždy vrhla po hlavě, doslova i co se vody týče. A co nás stálo dny úsilí a čekání na „dneska by to šlo“, ona - jak se dnes s oblibou říká - dala

napoprvé. Oceňuji Tvou upřímnost a sebereflexi, s jakou přiznáváš vlastní nedokonalost, přestože jsi žákem výběrové „áčkové“ sportovní třídy. Děti podobné těm mým možná samy sobě také někdy udělily zákaz sportovní aktivity, která by v jejich podání vypadala nedokonale až směšně. Ale přesto vždy nastoupí k výchově tělesné vystavení hodnotícímu oku svých spolužáků.

My máme v tomto ohledu štěstí, když jsme tu osobitým humorem povzbuzování a hodnocení pro snahu, a ne pro dokonalost. A právě v tu chvíli někde někdo neumí správně něco přečíst nebo napsat nebo spočítat

nebo za něco pochválit a povzbudit kamaráda. Viděla jsem devátáka nebruslaře na školním bruslení, který vyrazil poprvé na led podporován svými kamarády, děti nadšené z toho, že jim rychlejší spolužák udílel rady ohledně běžecké techniky nebo si je kapitán vybral do týmu dříve, než tam zbyly vždy jako poslední z posledních - protože v životě jde přece i o jiné výhry...

Takže i naše rodina se vyrazí „rozpochybovat“ a ukázat nějakou tu nedokonalost, bez ostychu a s nadšením!

Rozhovor s panem učitelem Prokopcem

Rozhodly jsme se pro vás vyzpovídat pana učitele Prokopce, který na naší škole učí německý jazyk.

1. Proč jste se rozhodl učit tyto předměty? Co vás na nich poprvé začalo bavit?

Na dějepisu mě baví příběh. Je to všechno o lidech, kteří si předávají různé příběhy. Němčina je jazykem literátů, umělců a hlavně jazykem střední Evropy!

2. Kolik vám je let?

V květnu mi bude 23.

3. Máte nějaké koníčky? Jaké?

Mezi mé koníčky patří třeba běh, knížky, plavání.

4. Jaká je vaše oblíbená knížka? Proč?

To je těžká otázka! Mám spoustu oblíbených knížek. Buď čtu odbornou historickou literaturu nebo beletrii. Rád mám Karla Čapka nebo Agathu Christie.

5. Jaký předmět jste ve škole nesnášel?

Neměl jsem rád tělesnou

výchovu a anglický jazyk.

6. Jaký styl hudby posloucháte?

Mám v oblíbě více žánrů: pop a francouzský chanson jsou určitě na prvním místě, dále mám rád rock, klasiku, country a bluegrass.

7. Jste pro anebo proti domácím úkolům?

Jsem pro domácí úkoly.

8. Jaký je váš oblíbený film? Proč?

To je opět složitá otázka! Mám mnoho oblíbených filmů: Železná Lady, Pád Třetí říše, Případ Sloane, Dobrý ročník, Zlodějka knih, všechny díly Harryho Pottera, Pána prstenů apod...

9. Jaká je vaše nejoblíbenější historická postava a historická událost? Proč?

Nejoblíbenější historická osoba, zřejmě Margareth Thatcherová (britská premiérka v letech 1979-1990). A událost? Pochopitelně události z listopadu 1989.

foto: p. uč. Prokopec

Pan učitel se vydal na Svatojakubskou cestu do Španělska

foto: p. uč. Prokopec

My bychom se nejdříve chtěly zeptat, proč jste si vybral zrovna Svatojakubskou cestu ve Španělsku?

Proč zrovna Santiago de Compostela? Camino de Santiago?

(Pozn. redakce: Camino de Santiago znamená Svatojakubskou pouť)

To je dobrá otázka, já jsem tam jel se svojí známou, s kterou jsem dlouhou dobu provázel na zámku v Bečvě nad Teplou. Ona ráda cestuje po světě a vždycky vybere něco exotického a zajímavého. A právě ona mi řekla, že bychom mohli jet do Santiaga Compostela. Řekla mi, že je to náboženská cesta, ale nechodí tam jenom věřící lidé, i když je to poutní cesta, ale zároveň je to adrenalinový, takový jako „tremping“. A já jsem se pro to rozhodl, protože mi to přišlo hrozně zajímavé, něco, co jsem ještě nikdy nezažil. Představte si, že si vezmete krosnu, kde nemáte nic, ani stan, ani karimatku, jenom spacák a prostě jdete s tou krosnou. A teď půjdeš 14 dní neznámou

cestou, cizí zemí, neumíš tu řeč, španělštinu jsem sice měl na střední, ale nic si z toho dodnes nepamatuji:-). Oni Španělé neumí anglicky, na to jsou až moc pyšní. A tak si vezmete krosnu a jdete špinaví, ve dvou tričkách, nic víc nemáte.

Šlo hlavně o to potkat ty lidi, protože se tam sjíždí lidé z celého světa. Mluvili jsme s lidmi, kteří byli z Austrálie, Nového Zélandu, Německa, Rakouska, Polska, Česka - spoustu Čechů jsme tam potkali, Británie, USA, je to taková multikulturní cesta, takže asi proto. Jel jsem tam, abych poznal něco, co jsem ještě nikdy nezažil, protože když jedete někam na dovolenou, jedete k nějakému moři, máte hotýlek, pohodičku, koktejlky na pláži a to já jsem nechtěl. Já jsem chtěl zkrátka vzít batoh, pár věcí s sebou a odjet. To dobrodružství mě hodně lákalo a taky abych poznal, jaké to je jít přes dvě země, přes Portugalsko a Španělsko a taky jsem chtěl dosáhnout toho pocitu ujít těch 300 km.

foto: p. uč. Prokopec

Když jste šel těch 300 km za 14 dní, tak kolik jste cca denně ušel?

Měli jsme v plánu jít těch 14 dní, ale my jsme odlétali z Vídně do Porta, krásné město. Tam jsme měli zhruba 2 dny na rozkoukání, ubytování a pak na konci naší výpravy jsme museli zpátky do Porta, takže nám to trvalo zhruba 11 dní. Každopádně my jsme první den ušli přes 40 km a byli jsme úplně mrtví. Šli jsme přímo po pláži, po pobřeží, takže nás kopíroval ten Atlantik. Přišli jsme do jednoho města, Vila do Conde, a chtěli jsme se ubytovat a ve všech těch hostelích nám řekli, že už mají

plno.

Tak si představte, že máte 40 km za sebou, je sedm hodin večer a jste úplně vyčerpaní. Nakonec se nám podařilo najít ubytování, ale byly to nervy, trvalo nám asi hodinu a půl, než jsme něco sehnali.

Takže první den těch 40 km a pak vždycky kolem 30 km. Ale ono to nebylo vždycky stejné, třeba jeden den jsme měli úplně pohodový, to jsme šli jenom 17 km, protože předchodí den jsme ušli třeba 36 km, tak pak jsme si mohli dovolit jenom těch 17 km. Ale většinou přes těch 20 km jsme ušli.

Jak jste tam řešili jídlo?

To je dobrá otázka, my jsme vždycky šli brzo ráno, nakoupili jsme si v obchodě, což v Portugalsku bylo super, tam všichni měli otevřeno kolem té 7. hodiny ráno. Ale pak jsme došli ke španělským hranicím a to je tak líný národ, to je strašné. Lidl tam měl otevřeno od devíti nebo někde od desíti ve všední den. Takže jsme si prostě každý den ráno nakoupili nějaké pečivo, ovoce, pití, müsli tyčinky nebo takovou tu obrovskou bagetu za 45 centů.

Jakým terénem jste procházeli?

První den jsme šli víceméně po rovině a šli jsme po té pláži, jak jsem říkal. To bylo zhruba do doby, než jsme přešli španělské hranice, a pak už jsme nešli podél moře. My jsme si vybrali tu vnitrozemní cestu, a to jsme šli kolem pahorků a poté normálně lesem, což vypadalo jako nějaká džungle. Pak přes nějaké vesnice, kde jsou tři baráky a ty tři babiči, co tam koukají a pomlouvají:-). Jako přes obrovské hory jsme nešli, to zas ne, takže terén nějak náročný nebyl.

A kam jinam jste cestoval?

Já jsem byl takhle podobně i v Bulharsku, Rumunsku... Schválně si vybírám ty země, které nejsou tak typické pro cestovní ruch. Před dvěma lety jsem byl v Rumunsku, jel jsem tam na festival do českých vesnic, kde jsou potomci Čechů, kteří si udržují češtinu, ale jsou to Rumuni, a tam se pořádá každoročně obrovský festival. Nastoupil jsem v Brně do vlaku, který měl 14 vagónů. Vlak byl přímo určený do Rumunska.

foto: p. uč. Prokopec

Spali jste v kupičku, taky jste poznali spoustu super lidí, potkali jste tam třeba člověka, který pracoval na ministerstvu nebo tam cestovaly kapely, které hrály ve vagoněch, takže jste chodili od kupička ke kupičku, každý vám dal „šnaps“, zazpívali jste si a zase jste šli do dalšího kupé :-). Když jste tam přijeli, dovezly vás autobusy do jedné z těch vesnic někde v horách. Přišli jsme tam, jmenovalo se to Eimenthal (Tisové údolí), za tou vesnicí byl v lese takový plac na stany a šli jste na ten festival, kde byly různé kapely, 5 stageí. Pak jsme tam „tršali“ s herečkou Nelou Boudovou, která tam byla taky stanovat. Ještě jsme si prošli pahorky a sprchovali se ve studené řece, takže to bylo také dobrodružné.

autorky článku:
GREGOROVÁ Johana
VACKOVÁ Matylda
VOJTOVÁ Tereza
třída 9. D

Všeobecný kvíz od Evy Hřídlové z 8. B

foto: internet

1. Na koho údajně spadlo jablko, a tak objevil zákon všeobecné gravitace? Slavné jméno zni:

- a) M. Faraday
- b) Archimédés
- c) I. Newton

2. Kdo nebo co je KENTAUR?

- a) tygr s hlavou člověka
- b) lev s hlavou člověka
- c) napůl člověk, napůl kůň

3. Jak se nazývá pohoří, které částečně rozděluje Evropu a Asii?

- a) Alpy
- b) Ural
- c) Andy

4. Nejvyšší hora světa Mount

Everest ležící v Alpách měří 8 848 m. n. m.

- a) ano
- b) ne
- c) nadmořská výška není známá

5. Kde leží město Pompeje?

- a) v Řecku
- b) ve Španělsku
- c) v Itálii

6. Srst zebry je:

- a) bílá s černými pruhy
- b) černá s bílými pruhy
- c) šedá

7. Jaká je zkratka pro Organizaci spojených národů?

- a) NATO
- b) EU
- c) OSN

Devátáci opět navštívili Terezín

V pondělí 19. února se žáci devátých ročníků vydali do památníku Terezín. Letos jsme byli v doprovodu paní učitelky Boudové a pana učitele Bureše. Vyrazili jsme v 5:30 a do

Terezína jsme dorazili ještě před 9. hodinou ráno. Jelikož jsme tam byli dříve, než jsme měli být, pustili nám půlhodinový dokument od Miloše Zvěřiny s názvem „Uvězněné sny“. Poté jsme si vyslechli přednášku o historii Terezína, abychom se seznámili s děním v Terezíně. Dozvěděli jsme se o rozdílech mezi Terezínským ghettem a Malou pevností, která se nachází kousek od ghetta. Terezínské ghetto byla přestupná stanice určena zejména pro Židy i pro lidi, kteří měli židovské předky, ale k židovské víře se nehlásili. Malá pevnost byla věznice pražského gestapa určená lidem nevyhovujícím režimu. Ghettem prošlo kolem 140 000 vězňů a z toho 34 000 zemřelo.

V Malé pevnosti bylo uvězněno kolem 32 000 lidí a 2 600 zahynulo. Ghetto a Malá pevnost nebyly určeny k vyhlazování, ale i přesto zde lidé umírali, a to na špatné hygienické podmínky a různé nemoci. Ghetto sloužilo jako přestupná stanice do koncentračních či pracovních táborů, mezi ně patří například Osvětim, Riga nebo Mauthausen. Po této přednášce jsme se rozdělili na dvě skupiny, kde si nás převzali průvodci. Podívali jsme se do modlitebny, kasáren, márnice a dozvěděli se spoustu (ne)zajímavých příběhů. Poté každou skupinku čekal workshop. My jsme se bavili o efektu přihlížejícího a druhá skupinka o dětech z Terezína. Náš skoro dvouhodinový workshop byl převlece zajímavý, můžete se na to zeptat pana učitele Bureše. Následovala prohlídka Malé

pevnosti, která obsahovala prohlídku cel, třeba celu Gavrila Principa nebo samotku Milady Horákové, kde strávila osm dní v temnotě bez oken. Také jsme viděli společné cely, kde podle velikosti cel bylo 60 - 600 vězňů najednou. Největší cela s maximální kapacitou 400-600 lidí měla 2 záchody a 9 umyvadel. Díky této hygieně se zde rozšířil například tyfus. Prošli jsme pevnostní podzemní chodbou, která je asi 500 m dlouhá a klaustrofobikům ji rozhodně nedoporučujeme. Pak naše prohlídka skončila a kolem 16. hodiny jsme vyjeli zpátky do Budějovic. Cesta utekla jako voda a v 19:00 jsme byli zase u školy.

autorky článku:
GREGOROVÁ Johana
VACKOVÁ Matylda
VOJTOVÁ Tereza
třída 9. D

Něco navíc o historii Terezína

Město Terezín, založené na konci 18. století jako vojenská pevnost, je dnes známé především jako tragický symbol utrpení desetitisíců nevinných lidí. Za 2. světové války sloužilo jako internační tábor židovského obyvatelstva a stalo se přestupní stanicí na cestě do vyhlazovacích táborů. Město Terezín, dodnes obklopené masivními valy, leží nedaleko soutoku Labe s Ohří. Na konci 18. století byl Terezín založen jako pevnost. Po obsazení Československa Hitlerem nacisté objevili Malou pevnost a zřídili zde v roce 1940 policejní věznici. Jako věznic sloužila již dříve; v roce 1918 tu například zemřel bosenskosrbský politický

aktivista Gavrilo Princip, který v roce 1914 v Sarajevu spáchal atentát na následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda d'Este a jeho manželku Žofii.

Od roku 1941 zde vzniklo ghetto, kam byli postupně deportováni občané židovského původu. Zde měli být soustředěni do doby, než budou vyhlazovací tábory na východě připraveny k jejich konečné likvidaci. Po osvobození terezínské opevnění (Hlavní a Malá pevnost), na svou dobu moderní, postupně zastaralo a po ztrátě vojenské funkce upadlo v zapomnutí. Ve vědomí naší i světové veřejnosti znovu ožilo a roku 1947 z iniciativy vlády

Hlavní pevnost Terezín od severu (internet)

znovu obnoveného Československa zde vznikl Památník Terezín v místech utrpení desetitisíců lidí původně jako Památník národního utrpení.

V České republice je jedinou institucí svého druhu. Jeho posláním je uchovávat památku

obětí rasové a politické perzekuce v letech nacistické okupace, jakož i pečovat o místa spojená s utrpením a smrtí desetitisíců obětí vlády násilí. Památník Terezín se specializuje na uchovávání dokladů o historii nacistických represivních zařízení na území České republiky.

Jihočeské toulání č. VI s Honzou a Vojtou

ROZHLEDNA KNÍŽECÍ STOLEC

Ahoj všem, opět se vám hlásí vaši „reportéři - tuláci“ v jarním vydání našeho školního časopisu. V minulém čísle jsme na výletech brouzdali šumavskou přírodou, teď se z Volar vydáme na opačnou stranu - k Lipnu. Putování za výhledy jsme tentokrát zvolili také pro naše jarní tipy na výlety, protože se k tomu takhle oblast úplně nabízí. Uvidíte sami!

Na Knížecí stolec

Nejprve se vydáme na místo zajímavé nejen kvůli jeho vznešenému pojmenování, ale také pro jeho umístění uvnitř vojenského újezdu Boletice. Právě to je ale spojeno s omezením pro vstup turistů - několik let jste mohli tuto oblast s cyklotrasami navštívit o prázdninách, víkendech a svátcích, od loňského roku se možnost vstupu omezila pouze na státní svátky a víkendy o letních prázdninách. Z hlavní silnice vedoucí z Volar do Horní Plané odbočíte zhruba v polovině v osadě Uhlíkov doleva a asfaltovou silničkou dojedete k malému parkovišti s turistickým rozcestníkem. Musíme ovšem říct, že plácek má omezenou kapacitu, takže v sezóně si musíte přivstat nebo parkovat, kde to není zakázáno. Doporučujeme nechat si dost času na zdolání celé okružní trasy, která na parkovišti začíná i končí a měří zhruba 14

km. Z toho polovina je stoupání, a tak posuďte sami, jestli patříte mezi turistické vytrvalce... I když my jsme skoro celý výstup doháněli jeden manželský pár ze Švýcarska v důchodovém věku a podařilo se nám to teprve, když zastavili na odpočívadle ... Z parkoviště vyjdete na úzkou asfaltovou cestu a po více než kilometru na rozcestí u Uhlíkovského rybníka odbočíte po modré doprava. Čeká vás nekonečné stoupání jenom s malými ostrůvky stínu, než konečně dojdete k Adolfovu kameni, kde je odpočívadlo. Odtud pokračujte dál k památníku, který připomíná následky orkánu Kyrill. Ten způsobil v roce 2007 v oblasti Knížecího stolce značné velké škody na lesním porostu. Cesta už tu nabízí větší výhled a u památníku i zastřešené odpočívadlo. Jdete dál po značce, která vás vyvede z cesty doleva ke strmému závěrečnému stoupání značně zarostlou pěšinou (tedy v létě).

Odměnou nám byl překrásný výhled z malé dřevěné rozhledny v nadmořské výšce 1236 m., která už zde bohužel nestojí. Kvůli napadení dřevokaznou houbou byla 31. 1. 2024 odstřelena. Pro zpáteční cestu můžete zvolit stejnou trasu, nebo sestupovat z vrcholu opět po značce táhlou zarostlou a kamenitou pěšinou na opačnou stranu. Pro výstup bychom si tuto stranu asi nezvolili, ale našli se i borci, kteří tudy tlačili kočárky. Pěšina vás vyvede na asfaltovou silničku k dalšímu přístřešku a odtud už sledujete značku, která vede zpět k parkovišti (už jen z kopce!). I kdybychom tady už rozhlednu nenašli, tahle vrcholovka by nám za tu námahu určitě stála. Jen je třeba si počkat na příznivé počasí a také připomínáme, že je třeba myslet na dostatek jídla a hlavně vody s sebou. A z divoké přírody se přesuneme dále do Horní Plané, která leží v klidnější části Lipenska.

POHLED Z ROZHLEDNY

ADOLFŮV KÁMEN

PAMÁTNÍK ORKÁNU KYRILL

SOCHA A. STIFTERA

ROZHLEDNA DOBRÁ VODA

V informačním centru na náměstí si můžete zjistit, jaké aktivity nebo zajímavá místa toto městečko nabízí. Může zde například začít váš pokus o zdolání „Šumavského Everestu“. My jsme vzhledem k chladnému počasí mimo hlavní turistickou sezónu dali

přednost nejprve prohlídce rodného domu spisovatele Adalberta Stiftera. Zaparkujete u hlavní silnice téměř před muzeem. V přízemí památníku tohoto slavného šumavského spisovatele si můžete prohlédnout stálové expozici o životě, umělecké a literární tvorbě tohoto „bášníka Šumavy“ doplněnou o řadu dokumentů a fotografií. Ostatní prostory jsou věnovány dalším výstavám, například historii sklářství v regionu nebo výstavbě přehrady. Muzeum je jedním ze zastavení zhruba 5 km dlouhé nenáročné Naučné stezky A. Stiftera, která vede po polních a lesních cestách a částečně i městem, je tak vhodná pro celou rodinu. Od muzea mírně stoupáte po značce mezi pastvinami k minirozhledně Jezerní vyhlídka. Devítimetrová dřevěná vyhlídka nabízí pohled na Lipno, hřeben Šumavy, Horní Planou.

Značka dál pokračuje ke Stifterově buku a smrku a stáčí se po silnici zpět do města k vrchu Dobrá voda (862 m.n.m.), kde od roku 2021 stojí stejnojmenná rozhledna. Tato kovová stavba má tvar karafy jako připomenutí sklářské tradice v regionu a cesta k ní je upravena i pro kočárky. Z nejvyšší vyhlídkové plošiny ve výšce 32 metrů máte celé Lipno jako na dlani, dohlédnete na šumavské vrcholy Plechý, Třístoličnick, na Novohradské hory nebo vojenský prostor Boletice. A při dobré viditelnosti i na vrcholy Alp! Rozhledna a blízký kostel jsou součástí obnoveného Stifterova parku s dančí oborou, lipovou alejí, léčivým pramenem, pomníkem A. Stiftera a mnoha místy určenými k relaxaci v krásné přírodě se zajímavou vegetací. Značka vás dovede zpět na náměstí, kde se můžete občerstvit v kavárně

JEZERNÍ VYHLÍDKA V HORNÍ PLANÉ

nebo některé restauraci. Oblast je vhodná i pro cyklovýlety a další sportovní aktivity, přicestovat sem můžete i vlakem.

A tímto výletem naše putování po jihočeské části Šumavy končí. Mějte krásné jaro a u letních tipů na výlety AHOJ!

Zajímavý workshop

V úterý 5. března jsme se zúčastnili workshopu, který pro nás zařídila paní uč. Růžičková ve spolupráci s Jihočeskou hospodářskou komorou. Přišli za námi řezníci

ze známého řeznictví Dědouch. Celkem jsme s nimi strávili tři vyučovací hodiny. Původně měl být tento program pro celou naši třídu, ale v ten samý den se konal turnaj v házené, proto šli

někteří z nás reprezentovat naši školu. Zbylá místa obsadili vybraní žáci z 8.C. Když jsme vešli do kuchyňky, bylo na stole připravené zabitě sele, ostré nože, sekýra a mísa s vnitřnostmi. Na vedlejším menším stole na nás čekala ochutnávka. Prvních pár minut nám vyprávěli zajímavosti

foto: p. uč. Růžičková

a něco málo z historie řeznictví. Po troše vzdělávání jsme si mohli vzít tácek a zamířit k mísám s dobrůtkami. Čekaly tu na nás nakrájené různé salámy, tlačěnka, moc dobrá šunka, klobásy a klobásky a samozřejmě k tomu nechybělo pečivo. Když jsme se pořádně najedli, pustili se řezníci do porcování selátka. Postupně začali odřezávat kousek po kousku. Někteří spolužáci si vzali domů na památku např. spárky, uši nebo rypák. Po této zajímavé události k nám přišel vlastník řeznictví pan Ing. Mgr. Dědouch. Vyprávěl nám o jeho prodejnách a dozvěděli jsme se, že má na ulici Lannova třída také kavárnu La caffè. Dokonce nám nabízel, že až budeme starší, můžeme k němu chodit

na brigádu. Pan Dědouch pak už musel odejít, tak jsme se zase vrátili k masu. Tentokrát pro nás měli připravenou ukázkou toho, jak se dělají jitrnice a tlačěnka. Výrobu těchto dobrot jsme si mohli vyzkoušet taky. Byla to zábava. Skoro každý si udělal alespoň jednu jitrnici. Dělali jsme je docela dlouho, protože jich nebylo zas tak málo. Ke konci se vkládaly do teplé vody, aby nebyly úplně syrové. Hotové jitrnice jsme si pak vzali domů. Tím to pro nás skončilo, ale určitě jsme si to všichni užili. A kdo ví, třeba se ještě někdy uvidíme.

autorka článku:
BERKOVÁ Erika
třída 7. A

foto: p. uč. Růžičková

foto: p. uč. Růžičková

foto: p. uč. Růžičková

foto: p. uč. Růžičková

foto: p. uč. Růžičková

foto: p. uč. Růžičková

foto: p. uč. Růžičková

Anglie

Někteří žáci devátých tříd se v březnu vypravili na pětidenní výlet do Anglie. Jeli jsme přes Německo, Nizozemsko, Belgii až do francouzského přístavu Calais. Zde jsme úspěšně prošli pasovou kontrolou a čekali na naše nalodění. Trajekt vyplul po 5. hodině ráno a do Anglie jsme dorazili v 7 hodin ráno. Po příjezdu jsme vyrazili okukovat památky do hlavního města Anglie.

Naše první zastávka byl **Greenwich Park**, kterým prochází nultý poledník a na vrcholu kopce se nachází hvězdárna, která sloužila jako sídlo prvního královského astronoma, a zároveň je tu nádherná vyhlídka na Londýn. Poté jsme sestoupili k přístavu Greenwich a lodí se vypravili po řece Temži k **London Eye** a **Big Benu**. Po cestě lodí jsme podepluli **Tower Bridge** a viděli jiné známé budovy. Jednou z těchto budov byla například **White Tower**, která patří mezi dědictví UNESCO.

foto: p. uč. Peštová

Měli jsme možnost pohlédnout na krásy Londýna shora **London Eye**. Dále jsme zamířili do **Buckinghamského paláce** a po cestě procházeli kolem **Big Benu**, **Houses of Parliament**, **přes St. James's Park**. Překvapilo nás, že před palácem volně pobíhají pelikáni. Mezi naše poslední zastávky patřila čínská čtvrť zvaná **Chinatown**. Poté jsme se vrátili do autobusu a jeli do **Stratfordu nad Avonou**, kde nás vyzvedli naše náhradní rodinky a čekala nás večeře většinou v podobě pizzy. V úterý ráno jsme měli výuku s rodilým mluvčím

na **univerzitě ve Warwicku** a prohlídku **Stratfordu nad Avonou**, rodného města Shakespeara. Viděli jsme jeho muzeum, dům a **kostel Sváté Trojice**. Paní průvodkyně nás několikrát upozorňovala na tzv. hrázděné domy, které jsou pro toto městečko typické. Zajímavé jsou svísele, vodorovně či šikmo postavenými trámy. Do rodin jsme dorazili dříve, a tak jsme s nimi mohli strávit kvalitní čas. Středeční dopoledne jsme strávili zase ve škole a odpoledne v **oblasti Cotswoldu**. Navštívili jsme tři městečka.

foto: p. uč. Peštová

Jednomu z nich se přezdívá **Cotswoldské Benátky**, jelikož jeho středem prochází řeka a vesnice je plná můstků a lávek. Nám to lehce připomínalo Český Krumlov. Poslední den jsme se po vyučování rozloučili s náhradními paní učitelkami a vyrazili na **hrad Warwick**, který se nachází nedaleko naší univerzity. Hrad měl díky své poloze velmi velký strategický význam, jeho výstavbu zahájil **Vilém Dobyvatel** v 11. století a řadí se mezi nejmajestátnější hradby Anglie. Tam jsme prošli hradby a měli možnost se podívat na výstavu královských

interiérů a voskové figuríny, včetně modelu Jindřicha VIII. a jeho šesti manželek. Nakoupili jsme si zásoby a vydali se na cestu domů. Kontroly dopadly dobře, proto jsme v pátek kolem třetí hodiny odpoledne dorazili do ČB. Jsme rádi, že nám vyšlo krásné počasí, moc se nám v Anglii líbilo a doufáme, že se tam ještě aspoň jednou podíváme.

autorky článku:
GREGOROVÁ JOHANA
VACKOVÁ MATYLDA
VOJTOVÁ TEREZA
třída 9. D

foto: p. uč. Peštová

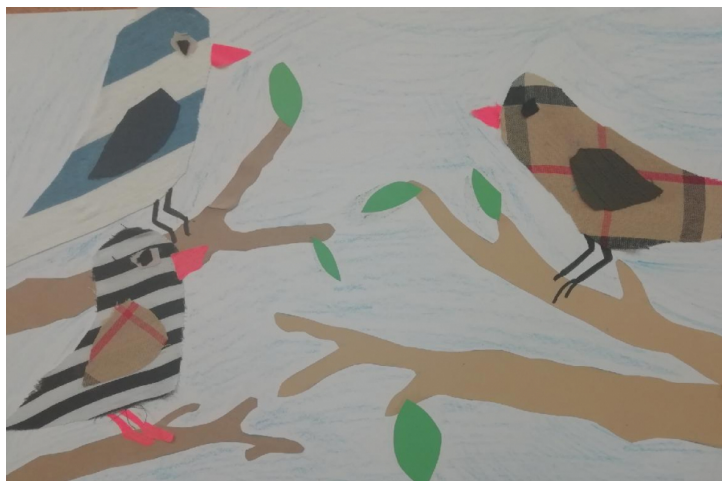
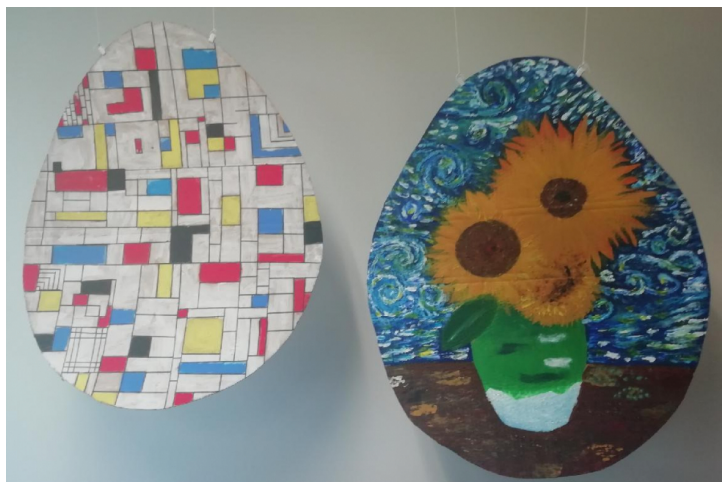
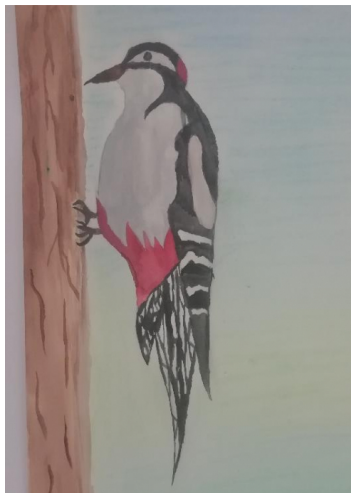
foto: p. uč. Peštová

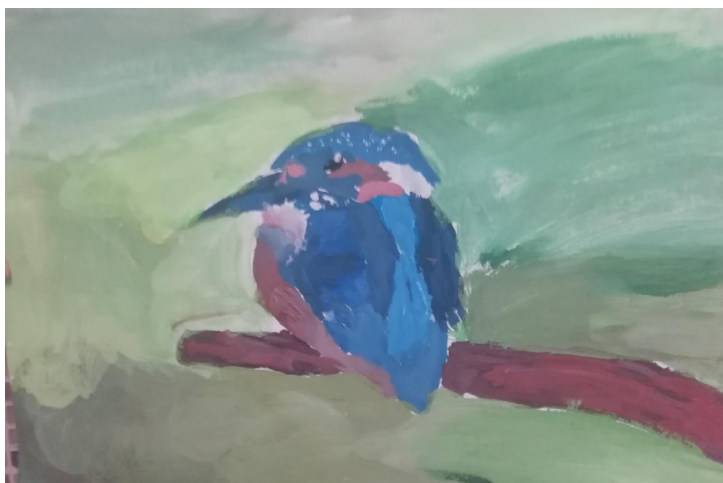

foto: p. uč. Peštová

Krásná jarní výzdoba naší školy

O to, aby naše škola bylo pořád
pěkně vyzdobená, se stará **p. uč.
Pavla Rosenthalerová.**
A daří se jí to. Děkujeme.

Nezvyklé charakteristiky napsali v 8. D

Na přání autorů následujících prací nezveřejňujeme jejich jména, i když si myslíme, že je to škoda.

Věříme, že se vám jejich výtvary budou líbit. Své hrdiny si sami vymysleli.

ANETA KAPRADINOVÁ

Aneta Kapradinová se narodila 11. května v roce 1876 v Kapradovicích v Egyptě. Žila

zde do svých 24. narozenin. Poté se odstěhovala do Himalájí, kde bydlí se svou kočkou Dáblíci. Aneta má blondaté vlasy s černými přírůstky a světle modré oči. Často nosí kožené kalhoty a k tomu plátěné košile či svetry z ovčí vlny. Na hlavě mívá klobouk, na kterém se občas najde nějaký ten pavouk. Nevychází ven bez žádného prstenu a své kočky Dáblíce. Pracuje jako bylinná lékárka.

Umí plynule mluvit pět jazyků (angličtinou, češtinou, němčinou, španělštinou a japonštinou). Dále jí jde čist myšlenky, být neviditelná, kvitovat a létat na koštěti. Na zakázku vaří léčivé lektvary. Také pomáhá lidem i zvířatům v nouzi. Anetu mám ráda. Je to milá a slušná paní. Dělá opravdu výborné lektvary a její kočka Dáblíce je roztomilá a mazlivá.

internet

PLEŠMAN

Plešman je bývalý superhrdina, který pomocí své super schopnosti, což jsou laserové oči, uměl vypálit úplně vše, dokonce i kořínky vlasů. Superhrdina se narodil v Plešnicích nad Plešivou. Na první pohled si všimnete mohutné pleši, kterou má v podstatě po celém těle. Je to vystudovaný kadeřník. Teď se ovšem hlásí k práci, kterou vystudoval, ke kadeřníkovu. Proč? Protože nemá rád vlasy. Jeho nejoblíbenější jídlo je selečí řízek se selečí kaší

internet

a psovoselečím džusem. Jinak je to ovšem velice statečný, chytrý a laskavý muž, který má rád nebezpečí, a proto si upravuje pleš břitvou. Má velmi dobrou psychickou rovnováhu a díky tomu umí své

schopnosti dobře ovládat, což z něho dělá nejsilnějšího superhrdina.

Mě osobně mrzí, že se Plešman odebírá k práci kadeřníka, ale stále doufám, že až budu v nebezpečí, tak mě Plešman zachrání.

TOMÁŠ JEDNO

Tomáš Jedno se narodil v roce 2050 v nějakém městě neznámé kde. Zde dospěl a stal se uklízečem radioaktivního odpadu, do něhož následně spadl a stal se superhrdinou. Navenek vypadá úplně

normálně, až na to, že stále nosí kraťasy, protože mu nikdy není zima (součástí super schopností). Má delší hnědé vlasy a hodně tmavě hnědé oči. Nosí mikinu a rád poslouchá muziku. Nejdůležitější na jeho schopnostech je to, že se mění ze superhrdiny na padoucha, podle toho, jakou má náladu. Většinou ale převažuje ta dobrá. Moc rád jí, proto musí posilovat, aby nebyl tlustý (taková super schopnost neexistuje). Nejradši má mražené opičí mozečky. Nejsm si jistý, jestli by zachránil svět, ale věřím mu. Takže superhrdina 10/10.

SLOANE SMITHOVÁ

Sloane je mladá studentka střední školy zabývající se technikou a hudbou. Pochází z alternativního světa. Sloane je menšího vzrůstu. Její oči připomínají barvu ohně. Hlavu pokrývají dlouhé bílo-fialové vlasy. Ovšem jejím nejdůležitějším rysem jsou úzké rty. Je vzdělaná a jazykům se i nadále věnuje. Již plyně hovoří španělsky, anglicky a česky. Schopnost, kterou ovládá, je občejná, ale hodí se v každodenních situacích, jelikož je to vysoká emoční

inteligence. Zajímá se hlavně o pozici hudební producentky, ale protože je jen na střední škole a všemu se ještě učí, uvědomuje si, že cesta ke snu bude dlouhá. Postavu hodnotím kladně, i když věc, která mi na Sloane vadí, je její docházející a velmi omezená trpělivost.

PEPA SLEFORÁD

Pepa je postava, kterou jsem vymyslel na hodině češtiny. Nemá žádné vlasy a měří 182 centimetrů. Na začátku února oslavil své 32. narozeniny.

internet

Narodil se 3. 2. 1992 v Ústí nad Labem, kde doteď bydlí. Vystudoval střední školu ekonomickou. Zvládne mluvit česky a německy. Nemá rád lidi,

co ho zdržují, když chvátá za slevami do obchodu. Umí rychle běhat a oslepovat lidi světlem, které odráží od své pleši. Jeho zájmy jsou například hledání slev v obchodě nebo prohlížení letádků. Jeho oblíbeným jídlem jsou rohlíky. Doma chová veverku jménem Kaštan. Rád by byl vedoucí v obchodě, aby dostal slevy. Podle mě je až moc zaměřený na slevy a vykoupil by mi rohlíky, ale myslím si, že zvládne poradit, kde ušetřit a dalo by se s ním, když nechvátá do obchodu, dobře promluvit.

Pavoukovci

Jednoho dne k nám do třídy přišel Filip Sedláček z 8. D. Na začátku hodiny nám vyprávěl o pavoukovcích. Zjistili jsme, že existuje mnohem víc skupin pavoukovců, než jsme si doteď mysleli. Vše měl připravené v prezentaci, kterou pro nás připravil. To, co Filip vyprávěl, bylo zajímavé, ale celá třída se těšila, až tvory spatří naživo. Přinesl nám na ukázkou dva druhy pavoukovců - pavouky a štůry. Největší z pavouků, kterého nám ukázal, byl

chlupatý sklípkan. Přinesl ho v cestovním teráriu. Viděli jsme i další menší pavouky. Většina třídy se velmi bála, když Filip otevřel dvě malé krabičky se štůry. Jeden z nich svým jedem vypálil do krabičky díru. Ke konci hodiny jsme Filipovi dávali otázky, které nás hodně zajímaly. Následně jsme se s ním vyfotografovali. Všem se tato nezvyklá hodina zalíbila, vzpomínáme na ni doteď.

autorky článku:
KOTOUNOVÁ Nela
PÍPALOVÁ Sofie
třída 6. C

Recitace „ve Vaně“ - úspěch

p. uč. Čekič

Každoročně se v Českých Budějovicích koná okresní kolo recitační soutěže Dětská scéna v nenápadné kavárně Horká vana v České ulici. Scházejí se tu recitátoři ze základních škol, ZUŠ a víceletých gymnázií českokbudějovického okresu ve 4 věkových kategoriích. Kromě několika žáků prvního stupně reprezentovala naši školu za druhý stupeň děvčata **Adéla Janovská, Nela Kotounová, Vanessa Vondrušková (6.C)**, a dále zde vystoupili **Jan a Vojtěch Houškoví (8.C)**. **Velká gratulace patří Honzovi, který postoupil ve velké konkurenci do krajského kola.** A ani letos zde nechyběla přátelská atmosféra. Z pódia byly slyšet obdivuhodné výkony. V příjemném komorním prostředí jsme se navzájem podporovali. Je hezké, že i naši mladší spolužáci mají o recitaci a práci

foto: p. uč. Čekič

s textem zájem a přejeme jim v dalších letech úspěch při pokračování v této tradici.

autor článku:
HOUŠKA VOJTĚCH
třída 8. C

Vyhlášení výsledků historické soutěže na radnici

Ve středu 27. března jsme šli na radnici na slavnostní vyhlášení výsledků historické soutěže vyhlášené Magistrátem města České Budějovice a Národním památkovým ústavem.

V kategorii kolektivy se zúčastnily **Jitka Pravdová a Jitka Neudóřflová ze 7.B**, které skončily na 3.místě, **Karel Neudóřfíl ze 3.B** a **Alice Neudóřflová z 8.C** skončili o jedno místo lépe, tedy na 2.místě. Za kategorii jednotlivců se soutěže zúčastnila **Lenka Kovačiková z 6.A**. Lenka se umístila také na krásném druhém místě.

foto: p. uč. Boudová

Jako každý rok bylo pro soutěžící připraveno zadání s otázkami, které byly zaměřeny na moderní architekturu Českých Budějovic. Některé otázky byly lehčí a některé nám daly pořádně zabrat. Odpovědi na některé otázky se daly najít na konkrétních budovách v Českých Budějovicích, jiné v různých encyklopediích.

Někteří soutěžící už se těší na výzvy a záladnosti příštího ročníku.

autorka článku:
NEUDÓŘFLOVÁ Alice
třída 8. C

Naši mladí módní návrháři

V úterý 9. 4. byli žáci naší školy pozváni na slavnostní vyhlášení výsledků soutěže Mladý módní návrhář 2024. Soutěž pořádala SOŠ oděvní v Třeboni. Velká pochvala a gratulace patří **Kamile Kvasničkové (8.C)** a **Jakubu Kroupovi (8.D)** za 2. místo a **Laure Krutkové (7.B)** za krásné 3. místo. Kromě slavnostního ocenění byl

pro žáky připraven také bohatý program s módní přehlídkou, soutěží studentských modelů, ukázkou obhajob klauzurních prací, občerstvením

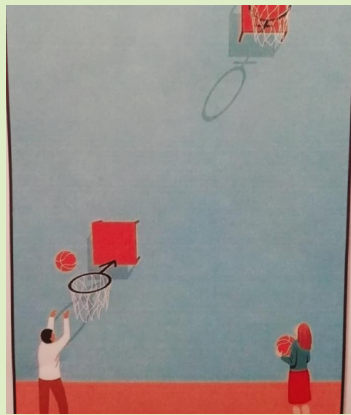
a zajímavými workshopy. Také se mohli dozvědět podrobnější informace o průběhu studia na zdejší škole, např. i to, že si studenti šijí šaty na maturitní

ples sami. Poděkování náleží také ostatním žákům naší školy, kteří se do soutěže letos zapojili.

p. uč. ROSENTHALEROVÁ P.

Úvahy nad obrázkem - dva zcela odlišné pohledy

Při hodinách slohu dostali žáci z 8. A a 9. C obrázky, měli se nad nimi zamyslet a napsat krátkou úvahu. Zaujalo nás hned několik prací. Zajímavé byly rozdílné pohledy na život mužů a žen podle toho, jestli práci psali holky nebo kluci.

Budeme rádi, když nám napíšete i svůj názor.

Muž a žena

V dnešní době si muži vůbec neváží žen. Myslím si, že za pár

let budeme pro muže jako hračky nebo možná otroci. Myslím si, že muži vůbec neví, jak je těžký život pro ženu, oni mávnou rukou a pomalu mají vše. Ženy do kuchyně, ženy za sporák, ale muži se většinou valí doma na gauči. Podle mě ale existují i muži, kteří mají k ženám respekt, ale teď už je jich opravdu málo!

Myslím si, že v dnešní době mají ženy mnohem méně práv,

ale hodně povinností. Například ženy hůř získají práci, protože často chtějí raději silné muže. U žen má být samozřejmostí, že perou, uklízí, žehlí, starají se o děti a tak dále. Muži mají mnohem lehčí život, nemusí být hubení a perfektní, nemusí pracovat v domácnosti a mnozí si jen sedí v hospodě. Určitě ne všichni, ale většina ano. Ani nemusí rodit. Někdo by si mohl myslet, že je to v pořádku, ale mně to tak nepřijde. Sice to není úplně hrozné, ale prostě kluci to mají jednodušší.

Jinak to vidí kluci z 9. C

Muž a žena

Vybral jsem si obrázek s mužem a ženou, kde oba dva hází na koš, ale žena ho má výš, takže to má těžší. Z mého pohledu tento obrázek vůbec není pravda. V čem to v životě mají ženy těžší je menstruace a porod, na tom se shodneme všichni. Co se týká zbytku života, myslím si, že to chlapi mají těžší. Jakmile je holka pěkná nebo dává

na Instagram nebo Tiktok fotografie ve výstřihu, má pozornost od stovky lidí. Všichni se jí ptají, jak se má, co ráda dělá atd. Tohle se u kluků moc neděje, spíš vůbec. Když má kluk deprese, je v tom dost často sám. Nikdo se neptá, nezajímá, proto dost chlapů končí na drogách, alkoholu nebo začne kouřit. A taky společnost to bere tak, že chlapi mají být ti „tvrďáci“ (s čímž souhlasím), ale psychické zdraví je důležité. Chlap nikdy nepůjde sám nikam tohle řešit, nechce se vnučovat a podobně. Tohle byl jeden důvod ze sta dalších

a zdaleka jsem neřekl všechno, ale myslím, že jsem to docela shrnul.

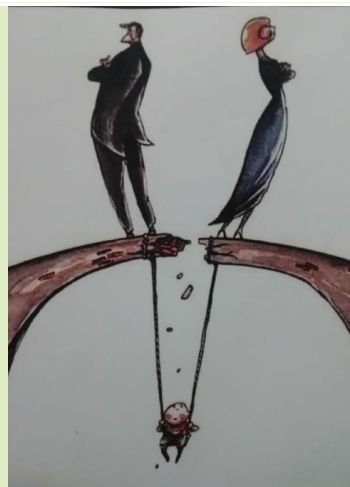
Nejdříve začnu ženami, protože mají celkově přednost. Holky neboli ženy mají většinou práci v domácnosti. Starají se o děti a vychovávají je, vaří, uklízí, učí se s dětmi, pokud nějaké mají, a celkově se zaměřují na chod domácnosti a rodiny. Zato páni neboli muži chodí do práce, aby živili celou rodinu. Většinou si k jedné práci berou ještě jinou, aby dostávali více peněz a měli potom o něco lehčí

život. Když nejsou v práci, pracují kolem domu, opravují různé věci, dále např. posekají trávu, natrou zeď a hromadu dalších věcí. Když jim po tom všem zbyde čas, tráví ho většinou se svou rodinou, snaží se pomoci s nějakým problémem, hrají si s dětmi např. nějakou deskovou hru. Také pomůžou ženě s její prací. Já si myslím, že ne vždy mají ženy život těžší než muži. Každý obstarává nějakou práci, ale neadá se říct, že muži to mají lehčí. Mají to tak skoro stejné, akorát dělá každý z nich jiné a důležité věci.

Rodina

Dokonalý obraz rodiny se prý má skládat z muže a ženy - nejlépe ve stavu manželském, kteří s láskou pečují o své dítě. A v dnešním světě je spousta lidí toužících zažít stereotyp naplnit. Avšak zeptá se někdy někdo sám sebe, zda je to skutečně naším životním cílem, či pouze povinností, kterou nám společnost udělila? Každý mluví o rodině, jenže už obvykle zůstává zamlčeno, co se stane, když to za staženou oponou začne skřípat. Otázkou tedy zůstává, co dělat v takové

situaci, kdy manželství jako přetržená gumička praskne? Měl by člověk odejít ze vztahu dříve, než se na něho všechno zhroutí a pohřbí jej pod troskami zničené idylly, nebo je naopak žádoucí zatnout zuby a kvůli štěstí svého dítěte zůstat a dál se snažit udržet věci v chodu? Z mého pohledu je tato situace až horce prostá - zachránit se, nebo se obětovat. Je proto horším rodičem ten, který se rozhodne pro svou záchranu? Znamená to snad, že porušil jakýsi nepsaný slib, k němuž se s narozením dítěte zavázal, nebo zkrátka jen uposlechl

vlastní pud sebezáchovy a nelze jej z toho důvodu odsoudit? Myslím si, že rodina je příliš citlivé téma, nad kterým by se dalo dlouho rozvažovat. Bohužel si však spousta lidí toto nepromyslí a bez váhání se zaváže k něčemu tak vážnému, jako je právě rodina, neboť většinu věcí přehlíží. Zároveň se také domnívám, že by bylo daleko prospěšnější poučovat děti od útlého věku o stinných stránkách manželství a rodičovství, než jim jen předčítat pohádky o šťastném životě až do smrti.

Zvířecí kvíz

foto: internet

Kvíz připravila děvčata z Klubu kamarádů knihovny:

1. Když se koťata narodí, jsou:

- a) hluchá
- b) slepá
- c) bez ocasu

2. Mula je kříženec:

- a) osla a slona
- b) koně a psa
- c) koně a osla

3. Morčata patří ke stejnému druhu jako:

- a) křečci a pískomilové
- b) myši a potkani
- c) surikaty a psouni

4. Největším živočichem je:

- a) kosatka
- b) slon
- c) plejtvák

5. Andulky se mohou dožít až:

- a) 15 let

b) 7 let

c) 21 let

6. Jak se většinou zdraví psouni prérioví?

- a) plácnou si
- b) štěkou
- c) přitisknou se čenichy

7. Kráva obvykle rodí ročně:

- a) třikrát
- b) pětkrát
- c) jednou

8. Mláďata fretky váží 1. den:

- a) 500 - 520 g
- b) 6 - 10 g
- c) 6 - 10 kg

9. Kdy vychází křečci?

- a) jenom v noci
- b) je jim to jedno
- c) jenom ve dne

10. Nejmenší pták na světě je:

- a) kulíšek nejmenší
- b) kolibrík
- c) vrabec polní

autorky kvízu:
BŮŽKOVÁ Eliška
MATĚJKOVÁ Emilie
třída 4. D
VONDRUŠKOVÁ Vanessa
třída 6. C

Noc s Andersenem z pohledu devátaček

Noc s Andersenem je akce, kterou naše škola pořádá každým rokem pro 4. třídy, a my devátačky jsme byly požádány o pomoc. Přišly jsme v 7 hodin večer a uložily si věci pod schody, kde bylo místo našeho spaní. Následně na to jsme šly do kostymérny vybrat si kostýmy kouzelných babiček na stezku odvahy pro děti. Pak jsme měly půl hodiny pauzu na večerí. Mezitím děti soutěžily v anglické olympiádě.

Po jejím skončení jsme se převlékly do svých kostýmů a vydaly se na své stanoviště. Za pár minut začaly děti přicházet. Naším úkolem bylo jim zadat jednu postavu z pohádkové dvojice a děti musely doplnit druhou. Za několik správných odpovědí dostaly od nás písmenko, které získaly na každém z dalších stanovišť a na konci z nich složily slovo PRINCEZNA. Asi po dvou hodinách naše práce

Naše parta přežila stezku odvahy.

skončila a děti se šly dívat na film nebo spát. Všichni pomocníci, bylo nás celkem dvacet, jsme po sobě uklidili. Byl to hezký zážitek, děti byly hodné a nejvíce nás bavila stezka odvahy. Všichni jsme se převlékli a šli do knihovny, kde jsme měli hodinu a půl volno a hráli jsme hry. O půlnoci většina pomocníků odešla a my jsme se šly připravit na spaní ve škole. Ještě chvíli jsme si povídaly a okolo jedné hodiny ráno jsme šly spát. Ráno jsme vstaly asi v 7 hodin a došly jsme se převléknout.

Přemýšlení při soutěži v angličtině.

Zabalily jsme si věci, uklidily si po sobě a vyrazily domů.

autorky článku:
GIRETHOVÁ Adéla
OPATOVÁ Magdaléna
TRKOLOVÁ Nikola
třída 9. B

Pan ředitel celý večer zahájil a dětem předčítal.

P. uč. Hoštičková rozdávala diplomy za literární soutěž.

Všichni se s vervou zapojili a stálo to za to.

V hale byla hlava na hlavě, jeden malíř vedle druhého.

V každé třídě v přízemí se ubytovala jedna 4. třída

Letošní pohádkový zápis očima účastníků

Vchod do pohádek hlídaly strážé.

My jsme letos hráli v pohádce o tom, jak Trautenberka bolet zub. Zdálo se nám, že děti naše divadlo úplně nechápou. Nemyslíme si, že za to mohou naše herecké schopnosti, nýbrž to, že dnešní děti Krkonošské pohádky neznají. U nás měly děti za úkol rozdělit barevné kuličky podle barvy do plastových kelímků. Ukázalo se, že pro některé předškoláčky je i tohle nad lidský úkol, jelikož neumí barvy. Velice jsme ocenili

bagety, které nám připravily paní kuchařky, i službu dodávající nápoje, bez nich bychom to horko ve třídě nevydrželi.

Na zápise jsme byli v kostýmech čarodějnic. Někdo si přinesl svoje oblečení, některým ho půjčila paní učitelka. Vypadali jsme jako opravdové čarodějky a čarodějové. Seděli jsme u dveří, kde se hrály pohádky, a pouštěli jsme dovnitř děti a jejich rodiče. Všechny

pohádky byly moc krásné a všem se líbily. Děti byly hodně, šikovné a hodně překvapené. Přišla jich spousta. Když jsme se jich ptali, říkaly, že se do školy těší. Někdy si zapomněly k čarodějnicím dojít pro odměnu. Také jsme dostali bagety a ty byly famózní. Na zápise bylo fajn, moc jsme si to užili a těšíme se na příští rok. To už budeme hrát pohádky i my.

A to jsou všichni účastníci akce.

Nahore děti vítali král s královnou.

Do pohádek uváděly děti malé čarodějnice.

Pohádka o Trautenberkovi

Princezna na hrášku

Sladkou odměnu uvarily dětem čarodějnice.

Školní kolo pěvecké soutěže Jihočeský zvoněk 2024 na 2. stupni

V pondělí 19. února 2024 se v naší knihovně konalo **školní kolo pěvecké soutěže Jihočeský zvoněk 2024**.

V porotě zasedly paní učitelky Růžičková, Hrušková a Kretschmerová. Soutěžit přišly dívky ze 6. až 9. tříd.

V sólové kategorii zpěv se zúčastnily **Natalie Brédíková z 6.A, Jitka Neudřlová z 7.B, Adina Berchová z 7.A**

a **Alice Neudřlová z 8.C**. Velice mile nás překvapilo vystoupení v kategorii duo. Sestry **Natálka a Anička (9.A) Brédíkovy** si připravily dvě lidové písničky a zazpívaly je dvojhlasně.

V letošním ročníku si porota poslechla výběr pouze z lidových písní.

Všechna vystoupení se porotě moc líbila, děvčata postupují do okresního kola, které se bude

konat v pátek 19. dubna v českobudějovickém Domě dětí a mládeže. Bohužel se okresního kola nemohou zúčastnit sestry Anička a Natálka, protože Natálie odjíždí do zahraničí.

Všem děvčatům přejeme hodně štěstí a pevný hlas.

autorka článku: **NEUDŘLOVÁ Alice** třída 8. C

internet

foto: p. uč. Růžičková

foto: p. uč. Růžičková

Třída 8.C navštívila obchodní akademii

Ve středu 21. února 2024 navštívila třída 8. C s panem učitelem Schánělem Obchodní akademii v Českých Budějovicích.

Po vstupu do budovy nás vřele přivítaly dvě milé paní profesorky, které nás zavedly do jedné z odborných učeben. Zde nám představily zajímavou deskovou hru, která měla obohatit naši dosavadní finanční gramotnost o znalosti

a zkušenosti s penězi. Na hracím poli se nacházela políčka s plusovými i minusovými částkami. Nad nimi byla nakreslena věková osa (od 30 let do 60 let), která se po každém kole zvětšila o tři roky. Kolem hrací desky byly vyskládané nejrůznější kartičky - např.: karty s akciemi, hypotékou atd.

Zkrátka karty se všim, co se točí kolem peněz, což je spíše

„dospělácká“ povinnost, a proto jsme si zahráli tuto hru, abychom se připravili na naši budoucnost.

Každá dvojice či trojice obdržela kartu, na které byly uvedené veškeré informace o rodině, která jim náležela, včetně cílů, které bylo nutno splnit.

Cílem této hry bylo splnit všechny zadané úkoly a dosáhnout co nejvyššího

možného zisku.

Po dokončení celé hry jsme dostali sladkou odměnu a návštěvu této střední školy jsme si opravdu moc užili.

autorka článku: **KVASNÍČKOVÁ Kamila**

foto k článku: **NEUDŘLOVÁ Alice** třída 8. C

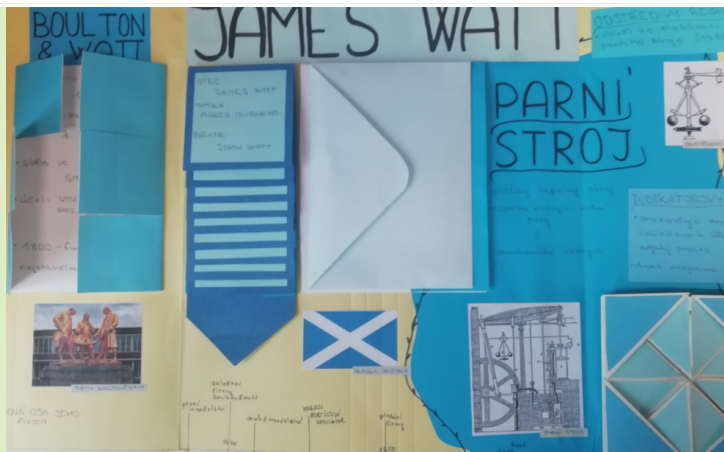

Naše lapbooky

Při hodině dějepisu jsme dostali za úkol vytvořit lapbooky. Nejdříve jsme si do dvojic rozdělili známé vynálezce. My jsme si vybraly Jamese Watta. Na internetu jsme si vyhledaly různé skládačky, rozdělily si úkoly a daly se do práce. Já jsem vymýšlela křížovku a hledala informace, má kamarádka, se kterou jsem lapbook dělala, vyráběla skládačky a starala se o jeho vizuální podobu. Dělalý jsme ho hlavně ve škole o přestávkách, kdy se nás

mnohdy snažili kluci z naší třídy podplatit, abychom jim nějakou skládačku vyrobily. Naneštěstí jsem onemocněla, takže má kamarádka musela lapbook dělat sama. Rychle jsem se ale uzdravila, pomohla jí ho dodělat a taktak jsme to stihly. Například obálku na křížovku jsme musely skládat na čtyřikrát, většinou nám neseděly míry, nebo ji kluci omylem zmačkali. Bylo to sice těžké, ale s výsledkem jsem spokojená.

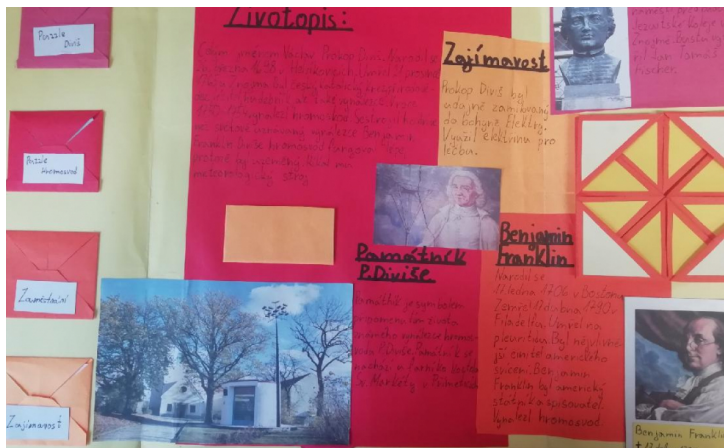
autorka článku:
PAVLÍKOVÁ Klára
třída 8. B

HŘÍDELOVÁ EVA, PAVLÍKOVÁ KLÁRA

KOUBOVÁ ADÉLA, PERMEDLOVÁ TEREZA

LACKOVÁ ADÉLA, BOROVKOVÁ HELENA

Krabičková pohádka v podání 6. C

Několik dětí z naší třídy (konkrétně 14) se s paní učitelkou Hruškovou rozhodlo nacvičit pro děti z 1. a 2. tříd divadelní představení. Společně jsme vybrali KRABIČKOVOU POHÁDKU. No a když bylo vybráno, začali jsme nacvičovat. Chodíme každý pátek po vyučování do naší třídy a tam trénujeme. Ze všeho nejdříve

jsme se museli naučit text, abychom vůbec mohli začít hrát. Ze začátku nám to moc nešlo, ale zanedlouho všichni text

uměli a my mohli hrát už bez papírů se scénářem. Všem to jde, jen zajícům se pořád trochu pletou slova a pohyb. Snad se to

naučí. A jaké role si v pohádce zahrajeme? Uvidíte víly, zajíčky, veverku, babice, draka, královnu a hlavně princeznu. Zatím pracujeme na kulísách, kostýmech a různých rekvizitách jako jsou korunky, kouzelné hůlky, velký hrnc atd. Nacvičujeme zvuky, např. úder zvonu, budeme vybírat hudbu. Myslíme, že našim malým divákům se divadlo bude líbit, protože si v pohádce sami zahrají a pomohou celému pohádkovému království.

autoři článku:
HERCI ze 6. C

Napsali jsme si scénář a budeme hrát popletenou pohádku

S paní učitelkou Hruškovou a několika dalšími spolužáky z mé třídy jsme chtěli hrát divadlo. Paní učitelka nám sice nějaké scénáře přinesla, ale my jsme si ani jeden nevybrali. No a tak jsme se rozhodli, že si scénář vymyslíme sami. Jenže to jsme netušili, co nás čeká. Nejdůležitější bylo vybrat téma pohádky, ale nikoho nic nenapadlo. Nakonec jsme se rozhodli, že uděláme popletenou pohádku a spojíme dvě pohádky do jedné - O perníkové

chaloupce a O Červené karkulce. To už jsme mysleli, že máme vyhráno, ale opak byl pravdou. Sešli jsme se jako každé pondělí v knihovně a šli na to. Po velkém zjištění, že to tak snadné nebude, jsme se začali o naši pohádku trochu bát. Začali jsme se scházet každé pondělí, abychom napsali scénář. Ne vždy se dařilo, byly dny, kdy jsme napsali jen pár vět, ale potom zase dny, kdy jsem zvládli třeba dvě stránky textu.

Protože nás čas tlačil, začali jsme se scházet i ve čtvrtek, abychom s tím pohnuli. Pak přišly prázdniny a my jsme scénář odevzdali paní učitelce. Po prázdninách jsme s údivem zjistili, že paní učitelka scénář někam založila. Báli jsme se, že ho budeme muset celý napsat znovu. Naštěstí se scénář našel a my mohli pokračovat v dopisování druhé půlky. Po dopsání celého scénáře už stačilo se ho jenom naučit. Jenže jsme zjistili, že to tak

jednoduché nebude, protože jeden mluví moc rychle, druhý nenechá třetího domluvit a čtvrtý není slyšet. Ve zkoušení stále pokračujeme a jsme na dobré cestě. Už umíme víc než půlku textu. Takže teď už zbývá nazkoušet zbytek a je hotovo. No a vy se můžete těšit na novou pohádku.

autorka článku:
MAREŠOVÁ Kristýna
třída 8. A

Matematické okénko p. uč. Bureše

Matematika zločinu nebo zločiny v matematice

Zhruba před pěti lety jsem slyšel několikadilný podcast **Matematika zločinu**.

Příběh celého podcastu vychází ze skutečných událostí. Vše vlastně začalo obyčejnou hospodskou rváčkou. Bohužel pro jednoho z aktérů této bitky to byl večer poslední. Krátce nad ránem jeden z nich umírá na zlomeninu lebky. Protože každý špatný čin má být potrestán, i tento skončil u soudu. A zde vstupuje do příběhu matematika. Věda přesná, nestranná, exaktní. Matematika je zde zastupována ve formě forenzní biomechaniky*.

Toto odvětví na pomezí matematiky a fyziky zastupoval před soudem soudní znalec - **profesor PhDr. Jiří Straus DrSc.** Jeho hlavním úkolem bylo, aby se vyjádřil k tomu, jakým způsobem jeden z rváčů zemřel. Celou událost vidělo několik svědků. Jedni tvrdili, že

foto: internet

na poškozeného spadla část sochy. Druzí tvrdili pravý opak. Jeden z rváčů tloukl hlavou poškozeného o kámen a železo. A tímto způsobem mělo dojít k usmrcení. Do tohoto sporu vstoupil expert na forenzní biomechaniku. Ten před soudem tvrdil, že v žádném případě nemohlo dojít k překlopení celé konstrukce sochy při náhodném pohybu. Socha byla tedy stabilní. I při vyvinutí aktivní síly bylo podle znalce biomechaniky nepřijatelné, aby došlo k pádu těla a následně celé konstrukce. Jako přijatelnou variantu označil, že „pachatel“ tloukl hlavou poškozeného o železné trubky.

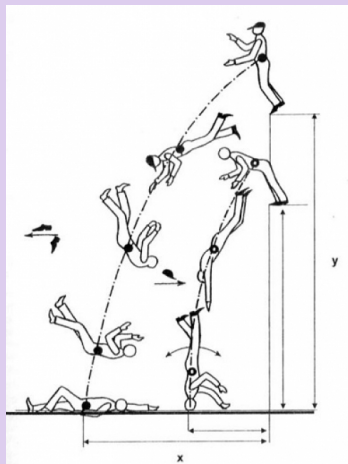

foto: internet

Na základě tohoto tvrzení byl „pachatel“ odsouzen na 12,5 roku vězení. Tady by příběh mohl klidně končit. Ale vlastně je to druhý začátek. Odsouzený si krivdu, která mu byla způsobena, nenechal líbit. Kontaktoval novináře a ti pak začali celou kauzu zkoumat. Jejich závěry byly dechberoucí. Zjistili, že už při soudním

projednávání se objevily chyby ve výpočtech, ale i v zadání. Dokonce soudu přišel podnět k přezkoumání odborné úrovně J. Strause. Zjistilo se, že tento případ je jen jedna z dalších velmi sporných kauz pana profesora. Ten svými chybnými výpočty a nesprávnými tvrzeními zničil část života muži, který sice neměl čisté svědomí, ale vrahem nebyl. Pan profesor k výpočtům použil rovnice, které použít neměl. Pracoval i se špatnými hodnotami a nesnažil si je ani ověřit. Jinými slovy... Jeho výpočty vůbec nesešely, byly v nich začátečnické chyby. Teď to může vypadat, že matematika zničila mladému muži několik let života. Ale nebyla to chyba matematiky. Byla to vina muže, který s matematikou pracoval špatně. A tak si i navzdory tomu všemu myslím, že matematika je krásná, přesná, nezaměnitelná. Bohužel, jak jsme viděli v tomto případě, může být zneužitelná.

*** Forenzní biomechanika - zabývá se pády z výšky, údery a fatálními srážkami.**

Dějepisný kvíz od Honzy Houšky z 8. C

Žáci 8. a 9. tříd, pokud právě pročítáte toto vydání našeho školního časopisu, zkuste si projít tento kvíz z všeobecné historie od 2. poloviny 17. st. až do 19. st. a odpovědět na to, co je vám blížké...

1. Jakým termínem nazýváme dočasného zástupce panovníka?

- a) regent
- b) hugenot
- c) samuraj

2. Doplně: Josef II. byl propagátorem ... , proto obdivoval Fridricha II. Velikého:

- a) liberalismu
(= směr prosazující úplnou svobodu člověka)
- b) militarismu
(= snaha o cílený vojenský růst)

3. Doplně: Marie Terezie měla ... dětí:

- a) 16
- b) 13
- c) 12

Z toho jedenáct se dožilo dospělosti.

4. Vyber správnou možnost: Napoleon Bonaparte se narodil

roku... na ostrově ...:

- a) 1769, Korsika
- b) 1804, Elba

5. Vyberte variantu, kde najdete pouze národní obrozenec:

- a) J. Dobrovský, J. Jungmann, J. K. Tyl, B. Němcová, K. H. Borovský
- b) J. Dobrovský, J. Neruda, Z. Jirotka, K. H. Mácha, J. Kollár

6. Doplně: Francouzský panovník ... - vládl absolutisticky v letech, 1643 -1715, o čemž svědčil jeho údajný výrok „Stát jsem já“, byl také přezdívan „Král Slunce“:

- a) Ludvík XIV.
- b) Ludvík XIII.

7. Jaká varianta související se školní reformou české panovnice Marie Terezie je zcela správně?

- a) 1774, docházka od 6 do 12 let
- b) 1740, docházka od 6 do 15 let

8. Byla Marie Antoinetta dcerou české panovnice Marie Terezie?

- a) ano
- b) ne

foto: internet

9. Tento muž chtěl vydávat české knihy, proto založil vlastní nakladatelství. Bylo pro něj nezbytné nutné informovat českou společnost o aktuálních zprávách, proto začal tisknout první české noviny. Jméno tohoto národního obrozenec zní:

- a) Josef Jungmann
- b) V. M. Kramerius

10. Doplně: V období průmyslové revoluce obrovskou změnu zaznamenal přenos informací. Od poloviny 18. století se začal využívat MORSEŮV ..., který umožňoval na elektromagnetickém principu přenášet zprávy pomocí Morseovy abecedy.

- a) telegraf
- b) telefon

Sny v angličtině

A long time ago a boy became an elephant. This elephant was wearing blue tights and a pink dress. He was beautiful and small. When he was running somewhere, he met a cute mouse. The mouse was wearing pink tights and a blue dress. They began to sing a song and they started flying. They had

white wings. They were flying to Prague, but on their way they heard scary noises and it started raining. So they went back home, where they hid. Everything in my dream went dark and I woke up.

Neudörflová Jitka, 7. B

Hello, I had a dream last night. I was in the the pokemon world. I had a beautiful mom and a big house. I was 10 years old and I was a pupil of a Pokemon school. But I wasn't alone. I was with my friends Kuba, Pepa, my brother Jachym and with my new friend - a bear. The bear had a moustache. My brother had a beard. And Pepa and Kuba had scars on their faces. We were going to Poke - school. We

It all began a tour house. I was cooking lunch when I saw a giant bee. And more of them were flying around. I opened the door to basement, but there was a big and deep hole. It was terrifying. I tried to find some members of our family but after fifteen minutes I realized I was alone! I heard strangely satisfying noise. I had to look what was it and I saw a bear eating the beehive. All bees started attacking the bear, but he was like they can't touch him, so he enjoyed his honey. Later I heard another noise and I saw a wizard with a pointy black hat and a dark cape. I was so scared so I decided to run to the big deep hole. I was sliding for about three minutes until I slowed down and saw a light. The

foto: internet

wizzard was chasing me, I was running to the light and when I touched it, I was at home in my bed!

Kostohryz Jáchym, 7. B

were looking for pokemons and it was fun. We found many of them I got the Title ?????!!! And then I woke up It was a really good dream in the pokemon world.

Kostohryz Ondřej, 7. B

Once upon a time there was only one village. Two girls lived in it. They were different, but one thing was the same. That was the death of their parents. No one knew what happened to them. Maybe this friendship was strange, but for them it was something beautiful. The first of the girls, the older one, was named Sadie. She was smart and brave, her hair was long and orange with some flowers. She often wore black or dark clothes that matched her eyes. She was fast and strong, she had a bow. The younger one was named Winter. She had

brown hair in a braid and she wore a dress. Sadie could run and Winter could talk to animals. The girls spent time outside every day and all the time. Until one day a little boy came in the forest near their village. He said he was lost and didn't know where to go home. The girls told him they could help him, but they didn't know where to get out. When they found the way out of the forest, they came in front of the big mountain. There were big stairs. These stairs were going to clouds. They started climbing. All three were hurt in their legs, but they were getting closer to their place. They hoped that the boy would find his home there. The way took them a long time. And when only the last seven steps were left, everything went dark and I woke up.

Pravdová Jitka, 7. B

UNIT 10 - ANIMAL SAFARI

SVISLE

1	2
3	4
5	6
7	8
9	10
11	

VODOROVNĚ

1	žirafa
2	slon
3	krokodýl
4	pštros
5	had
6	lev
7	tučňák
8	papoušek
9	opice
10	hroch
11	

internet

Úspěchy v okresním kole olympiády z německého jazyka

Dne 20. února se konalo v DDM v Českých Budějovicích okresní kolo olympiády v německém

jazyce. Ze školního kola postoupily **Vanesa Belanová a Jitka**

Pravdová ze 7.B, Karolína Kaiserová z 9.B a Ondřej Dušek z 9.C.

V kategorii 6. a 7. tříd se utkalo celkem deset soutěžících z celého českobudějovického okresu. **Jitka obsadila 5. místo a Vanesa se umístila na krásném 2. místě.**

V kategorii 8. a 9. tříd se letos sešlo rekordních 28 soutěžících. V obrovské konkurenci se **Karolína umístila na 5. místě a Ondrovi se podařilo získat luxusní 3. místo.**

Vanesa, Jitka, Kája i Ondra se na olympiádu svědomitě připravovali, nad rámec běžné výuky chodili ještě jednou týdně na konverzační hodiny němčiny, kde si rozšiřovali slovní zásobu

a trénovali hlavně komunikační dovednosti. Všem patří velká gratulace za odvahu a perfektní výkony. Letošní hojná účast na okresním kole konverzační soutěže v německém jazyce dokazuje, že němčina jako druhý cizí jazyk je na jihu Čech stále atraktivní a že se jí s chutí věnuje velké množství žáků. Za náš kabinet německého jazyka mohu směle tvrdit, že máme na škole napříč sedmými, osmými a devátými ročníky opravdu hodně jazykově nadaných žáků a žákyň, kterým nedělá sebemenší problém učit se vedle angličtiny i druhý cizí jazyk.

autorka článku:
p. uč. JINDROVÁ E.

Zajímavá tvorba žáků v hodinách němčiny

Zasmějte se s námi!

Musím to kafe omezit

foto: internet

U zkoušky uklidňuje profesor vystresovaného studenta. „Pane kolego, buďte klidný. Prostě si představte, že jste v divadle a jste herec, který odříkává svou roli, a já jsem divák.“
„V tom případě žádám náповědu.“

Jaká jsou nejčastější zranění při požáru základní školy? Popáleniny prvního a druhého stupně.

Sedí zbohatlík na zahradě své vily a cpe se jitrnicemi. Za plotem stojí žebrák a slintá. Chlap se na něj podívá a ptá se:
„Chceš kousnout?“
„Ano!“
„Azore, trhej!“

Pani učitelka oznamuje výsledky testů.
„Honzíčku, z minulého testu jsi měl 18 bodů z padesáti.“
Celá třída se rozesměje, ale pani učitelka dodá:
„Což je nejvíce z celé třídy.“

První pokusy o výuku po internetu:
Hodina začala, učitel se zjevil na obrazovce...
Učitel: „Nevíte, jak se v tomhle zvyšuje hlasitost?“
Žáci: „Alt+F4.“
Učitel zmizel, hodina skončila.

Učitelka: „Kdo se pořád otáčí?“

Normálně ji tref. To bude mít za tu předpověď slunečného počasí na tenhle víkend.

foto: internet

Žák: „Země.“
Učitelka: „Kdo to řekl?“
Žák: „Galileo Galilei.“

„Ví někdo z vás, kde leží Kuba?“ táže se učitel.
„Prosím, v posteli s angínou!“ odpověděla snaživá žačka.

Jestlipak víte, proč se slovo rýže píše s „y“, ale rizoto s „i“? Protože po tepelném zpracování změkne.

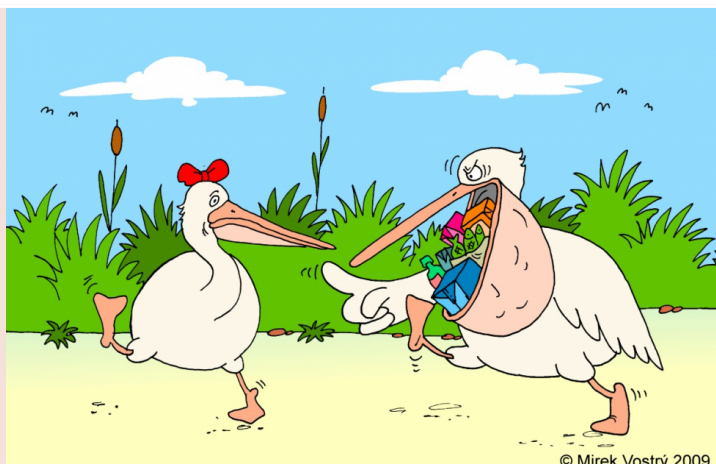
Učitelka povídá:
„Venku krásně sněží, co kdybychom začali s koulováním?“
„Ano, ano,“ volají všichni žáci.
„Dobrá... K tabuli půjde Nováková.“

„Opět pětka!“ vyčítá otec synovi. „Asi jsi dobře neporozuměl otázce, kterou ti pan učitel položil.“
„Rozuměl, ale učitel nepochopil mou odpověď.“

To je Policie? Chtěl bych nahlásit trestný čin omezování osobní svobody, pokus o vraždu, týrání zvířat... Rychle přijed'te

foto: internet

© Mirek Vostrý 2009

Přestaň mě tahat po nákupech a já přestanu používat sprosté výrazy...!

foto: internet

Řešení dějepisného kvízu ze strany 21:
1.a, 2.b, 3.a, 4.a, 5.a, 6.a, 7.a, 8.a, 9.b, 10.a

Řešení všeobecného kvízu ze strany 7:
1.c, 2.c, 3.b, 4.b, 5.c, 6.b, 7.c

Řešení zvířecího kvízu ze strany 15:
1.b, 2.c, 3.a, 4.c, 5.a, 6.c, 7.c, 8.b, 9.a, 10.b

VTIPNÉ VÝMLUVY:
Pani učitelko, promiňte, že jdu pozdě, ale...
Vzpřičil jsem se ve vaně.
Cestou váł silný protivitr.
Truchlil jsem nad smrtí své postavy v hře World of Warcraft.
Zdálo se mi, že jsem celou noc ve škole, tak jsem si vybral náhradní volno.
Už jsem byla téměř ve škole, ale všimla jsem si, že mám ještě pyžamo. Tak jsem se vrátila převléct.